

'Ik wilde van mijn vader horen dat ik op hem leek; dat ik ook succes zou hebben'

PUM VAN DER LIT (51): 'Erkenning is een onderwerp waar ik in mijn persoonlijke leven mee worsteld heb. Ik was altijd op zoek naar erkenning, was er verslaafd aan. Vooral wilde ik erkenning van mijn vader, een zeer succesvol zakenman. Ik wilde dat hij tegen me zei dat ik op hem leek. Dat hij eigenschappen in mij zag die hij zelf ook had. Die behoefte is ontstaan in mijn opvoeding. Ik moest aan heel hoge eisen voldoen. "Deze zoon gaat het maken," zei mijn vader. Onze relatie bestond uit extremen. De ene keer werd ik op handen gedragen, de andere keer afgedankt. Er was competitie tussen ons. Als ik in de belangstelling stond, probeerde hij de aandacht naar zichzelf te leiden.

Met wat geld dat ik van hem heb gekregen, kon ik een carrière in de IT beginnen. Toen mijn vader 84 jaar was, zei hij: "Je hebt je in een moeilijke situatie omhoog getrokken en je bent succesvol geworden. Ik ben blij dat ik je met wat geld heb kunnen helpen." Dat was de erkenning die ik altijd had gezocht. Dus ik heb gezegd dat ik dankbaar was dat hij me die kans heeft gegeven. Op zijn begrafenis, niet veel later, kon ik een warme speech houden en hem de plaats in mijn leven geven die hij verdiende.

Ik heb ontdekt dat erkenning te maken heeft met gelijkwaardigheid. Door erkenning te geven, maak je contact met elkaar op een gelijkwaardig niveau. Na de woorden van mijn vader is er veel spanning van me af gevallen. Ik voel me bevrijd. En ik realiseer me dat ik andere mensen ook erkenning moet geven.'

BRIGITTE VAN MEURS

gevendens ons genoeg op waarde schatten om ons te laten weten wat er speelt in het bedrijf. Maar bij anderen zien we deze behoeftes vaak over het hoofd.

We wachten allemaal op een ander om ons erkenning te geven. Terwijl het juist enorm kan helpen om zelf de eerste stap te zetten. Want mensen willen zich eerst begrepen voelen voordat ze bereid zijn zich te verplaatsen in de gevoelens van de ander.

Dat merkt ook Marion van Elsacker, klantadviseur bij het uwv. Met regelmaat krijgt ze boze klanten aan de lijn, die bijvoorbeeld hebben gehoord dat ze geld moeten terugbetalen of lang moeten wachten op een uitkering. 'Je hakken in het zand zetten werkt dan averechts. Maar als ik zo iemand eerst zijn ongenoegen laat spuien, empathie toon, hem bij zijn naam noem en zeg dat ik zal kijken wat ik voor hem kan doen, dan verandert het gesprek met-

PSYCHOLOGIEMAGAZINE.NL

Meepraten over dit onderwerp? Deel uw ervaringen op het forum.